

<http://www.youtube.com/watch?v=98YIYFKDz98>

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ

Εγκώμιο, ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ, Ἦχος πλάγιος του α΄.

- 1) Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ
κατετέθης, Χριστέ,
καὶ ἀγγέλων στρατιαὶ ἐξεπλήττοντο,
συγκατάβασιν δοξάζουσαι τὴν σὴν.
- 2) Ἡ ζωὴ, πῶς θνήσκεις;
πῶς καὶ τάφῳ οἰκεῖς;
τοῦ θανάτου τό βασιλεῖον λύεις δέ,
καὶ τοῦ Ἄδου τοὺς νεκροὺς ἐξανιστᾷς.
- 3) Μεγαλύνομεν σέ,
Ἰησοῦ βασιλεῦ,
καὶ τιμῶμεν τὴν ταφὴν καὶ τὰ πάθη σου,
δι' ὧν ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς.
- 4) Ὁ δεσπότης πάντων
καθορᾶται νεκρός,
καὶ ἐν μνήματι καινῷ κατατίθεται
ὁ κενώσας τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.
- 5) Ὁ ὡραῖος κάλλει
παρὰ πάντας βροτούς
ὡς ἀνείδεος νεκρός καταφαίνεται,
ὁ τὴν φύσιν ὡραῖσας τοῦ παντός.
- 6) Ὡ θαυμάτων ξένων,
ὦ πραγμάτων καινῶν!
ὁ πνοῆς μοὶ χορηγός ἀπνοῦς φέρεται
κηδευόμενος χερσὶ τοῦ Ἰωσήφ.
- 7) Οἴμοι φῶς τοῦ Κόσμου!
οἴμοι φῶς τὸ ἐμόν!
Ἰησοῦ μου ποθεινότητε ἔκραζεν,
ἡ Παρθένοσ θρηνηδοῦσα γοερῶς.
- 8) Ὡ Θεὲ καὶ Λόγε,
ὦ χαρὰ ἡ ἐμή,
πῶς ἐνέγκω σου ταφὴν τὴν τριήμερον;
νῦν σπαράττομαι τὰ σπλάγχνα
μητρικῶς.
- 9) Προσκυνῶ τὸ πάθος,
ἀνυμνῶ τὴν ταφή,
μεγαλύνω σου τὸ κράτος Φιλάνθρωπε,
δι' ὧν λέλυμαι παθῶν φθοροποιῶν.

Ἐλᾶτε, νὰ δοῦμε τὴ ζωὴ μας νὰ εἶναι ξαπλωμένη στὸν τάφο,
γιὰ νὰ χαρίσει ζωὴ σ' αὐτοὺς ποὺ εἶναι ξαπλωμένοι στοὺς τάφους.

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ (μετάφραση)

- 1) Ἐσύ, Χριστέ, πὺ εἶσαι ἡ ζωὴ τῶν πάντων,
κατατέθηκες σὲ τάφο,
καὶ οἱ ἐπουράνιες δυνάμεις γέμιζαν ἀπὸ ἔκπληξης,
δοξάζοντας τὴν συγκατάβασή σου.
- 2) Ἐσὺ ἡ ζωοπάροχη ἀρχὴ τοῦ κόσμου, μὲ ποιὸ τρόπο πεθαίνεις;
Πῶς κατοικεῖς σ' ἓναν τάφο;
Μὲ τὴν ἄπειρή σου δύναμη ἀφανίζεις τὸ βασίλειο τοῦ θανάτου
καὶ ἀνασταίνεις τοὺς νεκροὺς πὺ κρατοῦνταν δέσμιοι στὸν ἄδη.
- 3) Σὲ δοξάζουμε,
Ἰησοῦ βασιλέα,
καὶ τιμοῦμε τὴν ταφή καὶ τὰ ἅγια πάθη σου,
γιατὶ μ' αὐτὰ μᾶς λύτρωσες ἀπὸ τὴν τυραννία τῆς φθορᾶς.
- 4) Ὁ Δεσπότης ὅλων
θεωρεῖται νεκρός,
κείμενος σ' ἓναν καινούργιο τάφο,
αὐτὸς πὺ ἄδειασε (μὲ τὴν ἀνάστασή του) τὰ μνημεῖα τῶν νεκρῶν.
- 5) Αὐτός, πὺ ὑπερβαίνει σὲ ὁμορφιά
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους,
φαίνεται τώρα νεκρὸς μὲ ἄσχημη μορφή,
ὁ Θεὸς πὺ στόλισε τὰ πάντα μὲ τόση ὁμορφιά.
- 6) Ὡ θαύματα ξένα καὶ παράδοξα!
Ὡ πράγματα καινοφανῆ καὶ πρωτόγνωρα!
Αὐτὸς πὺ μοῦ ἔδωσε τὴν πνοή, τώρα εἶναι ὁ ἴδιος χωρὶς πνοή,
κηδευόμενος ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Ἰωσήφ.
- 7) Ἀλίμονό μου, φῶς τοῦ κόσμου!
Ἀλίμονό μου, φῶς τὸ δικό μου!
Ποθεινότατέ μου Ἰησοῦ,
ἡ Παρθένος ἐκραζε, θρηνωδούσα γοερῶς.
- 8) Ὡ Θεὲ καὶ Λόγε,
ὦ γλυκιά μου χαρά,
πῶς νὰ ὑποφέρω τὴν ταφή σου τὴν τριήμερη;
Τώρα τὰ μητρικά μου σπλάγχνα σπαράσσονται ὀδυνηρά.
- 9) Προσκυνῶ τὸ πάθος,
ἀνυμνῶ τὴν ταφή,
δοξάζων σου τὴ δύναμη, φιλόανθρωπε,
διὰ τῶν ὁποίων ἀπαλλάχτηκα ἀπὸ τὰ πάθη τὰ φθοροποιά.